

ROZWESELENIE (7) *sb n*

Teksty nie oznaczają é oraz ó lub oznaczają é niekonsekwentnie; o oraz pierwsze i drugie e prawdopodobnie jasne (tak w rozweselać); końcowe e pochylone.

sg N rozweselenie (3); -é (1), -(e) (2). ◇ A rozweseleni(e) (3). ◇ I rozweselenim (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. rozweselić.

Rzeczownik od „rozweselić się”: radość; pogoda ducha; laetitia Vulg; recreatio, refectio, refocillatio Calep (7) : Bo zyąwłzy s siebie żałobne á wdówkie odzyenie/ Oblokłá száty kofztowne ná rozweńelenie LubPs hh3v; Recreatio, Refectio et Refocillatio – Rozweńelenię, ochłódenię. Calep 900a.

[Szereg: »rekreacja i rozweselenie«: profzę przełożonego domu tego/ áby mię nigdy ná recreatią y rozweńelenie iákie do miałt y między ludźie nie wypuśczał DesidWilkow 1589 63.

a. Jako przeżycie religijne; po śmierci: zbawienie wieczne (5) : A wykupieni od Páná/ náwrocą sie y przydą ná gorę Syon z chwałą; á rozweńelenie wiekuifthe ná głowie ich Leop Is 35/10.

rozweselenie z czego (1): LatHar 424 cf W przeciwstawieniu.

W przeciwstawieniu: »wzgardzenie ... rozweselenie« (1): rácz nam dáć świeckiey szczęśliwości wzgárdzenie/ a z niebiełkiey počiechy vřtáwiczne rozweńelenie. LatHar 424.

Zwrot: »mieć rozweselenie« = weselić się (1): Kápłany iego oblokę w wdzyęczne á miłe zbáwienie/ A święci iego w dułzy śwey będą mieć rozweńelenie. LubPs dd2v.

Szereg: »rozradowanie i rozweselenie« (1): Y řtháło mi sie řlowo twoie rozrádowánim y rozweńelenim [in gaudium et in laetitiam cordis mei] řercá moiego Leop Ier 15/16.

W przen (2) :

Wyrażenia: »rozweselenie ducha« (1): Iż to rozweńelenie duchá moiego/ y wřzytká nádzyeiá moiá ni w kim nie iefł/ iedno w Pánu á zbáwicielu moim. RejPos 303v.

»rozweselenie serca« (1): Leop Ier 15/16 cf Szereg.

Synonimy: pocieszenie, radowanie, rozradowanie, ucieszenie, uradowanie, uweselenie.

*Cf **ROZWESELIĆ SIĘ***

RS, ALKa